

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 19T/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010216
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2026:6925010216.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 8. januára 2026 v Revúcej, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D. –
A. E., adresa na doručovanie písomností: D. XX,
D., u F. B.,

u z n á v a s a z a v i n n ú,

že

v období od 08.03.2024 do 24.10.2024 si v G. a inde neplnila vyživovaciu povinnosť voči svoju synovi H. I., nar. XX.XX.XXXX, pričom vyživovacia povinnosť jej vyplývala z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine a bola jej aj určená rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010 zo dňa 10.05.2011 a rozsudkom Mestského súdu Košice, sp. zn. 79P/8/2023 zo dňa 16.01.2024 tak, že je povinná prispievať na výživu svojho syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Reedukačného centra v G., I. XXX, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne pravidelne neplnila, pričom v uvedenom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, a týmto konaním jej vznikol dlh na výživnom vo výške 280,65 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanú z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvinenú A. B. obžalobu pre skutok, ktorým mala naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Po splnení zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 252 Trestného poriadku súd rozhodol o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej A. B., ktorej bola obžaloba riadne doručená a obžalovaná bola na hlavné pojednávanie riadne a včas súdom predvolaná. Obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, zároveň boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní vrátane upozornenia a možnosti obžalovanej preštudovať vyšetrovací spis, ako aj robiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Súdom bola výslovne upozornená na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jej neprítomnosti, nakoľko je stíhaná na slobode za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje desať rokov.

Obžalovaná A. B. v prípravnom konaní priznala, že vedela o vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi H. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010 zverený do výchovy Reedukačného centra Tornaľa a ona bola zaviazaná prispievať na jeho výživu sumou minimálneho výživného na účet zariadenia, a to od 08.03.2024. Nakoľko nikdy nepracovala, nemá žiadne vzdelanie a väčšinu času strávila s deťmi na materskej dovolenke, nemala preto peniaze na vyplatenie výživného. Nevedela dlžné výživné naraz vyplatiť, prejavila však ochotu zaplatiť dlh v 3 splátkach, v dvoch splátkach po 100,- eur a jednej splátke v sume 50,22 eur. Poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 85,- eur za aktivačné práce, ktoré musí odpracovať v rozsahu 32 hodín. V decembri 2024 a januári 2025 už dávku nedostala, nakoľko sa aktivačných prác nezúčastňovala. Je teda bez príjmu a bez príjmu je aj jej druh, ktorý tiež dostáva iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 85,- eur. Nemá žiadny majetok ani úspory, býva v nelegálnej osade Mašličkovo chata č. 13 na Luníku IX v Košiciach. Svoje konanie oľutovala s tým, že keby mala peniaze, výživné by uhradila.

Svedkyňa I. D. B., poverená pracovníčka Reedukačného centra Tornaľa, ktorej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola pre jej neprítomnosť so súhlasom prokurátora a obhajkyne obžalovanej prečítaná, v prípravnom konaní vypovedala, že H. I., nar. XX.XX.XXXX bol v ich zariadení umiestnený na základe neodkladného opatrenia. Následne rozsudkom Mestského súdu v Košiciach, sp. zn. 79P/8/2023 zo dňa 16.01.2024, bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010 zo dňa 10.05.2011 tak, že maloletému H. bola nariadená ústavná starostlivosť v ich zariadení. Okrem tejto zmeny boli rodičia zaviazaní platením výživného v centre, kde je Peter umiestnený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2024, preto centrum žiada výživné od toho dátumu, a to vo výške, aká bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010, ktorým bola obžalovaná A. B. zaviazaná prispievať na výživu svojho syna výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima. Výživné mala obžalovaná uhrádzať nasledovne: od 08.03.2024 sumu 27,14 eur, od apríla 2024 do júna 2024 sumu 36,83 eur mesačne, od júla 2024 do októbra 2024 sumu 37,53 eur mesačne a za november do 19.11.2024 sumu 23,75 eur. Spolu mala uhradiť 311,50 eur. Obžalovaná neuhradila žiadnu sumu, centru sa neozvala a nepožiadala o žiaden splátkový kalendár. O maloletého H. bolo v ich centre riadne postarané, maloletému nič nechýbalo.

Rodným listom H. I., nar. XX.XX.XXXX mal sú preukázaný jeho vek a príbuzenský vzťah s obžalovanou A. B..

Rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010 zo dňa 10.05.2011, právoplatným dňa 08.06.2011, bola okrem iných detí obžalovanej nariadená ústavná starostlivosť aj nad maloletým H. I., nar. XX.XX.XXXX v Detskom domove v Košiciach, na J. K. L. XX. Obidvaja rodičia, otec aj matka A. B. boli zaviazaní povinnosťou prispievať na výživu každého z maloletých detí sumou 30 % zo sumy životného minima na jedno nezaopatrované dieťa, vždy do 20. dňa v mesiaci na účet Detského domova Hurbanova 42, Košice. Žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov konania.

Rozsudkom Mestského súdu Košice, sp. zn. 79P/8/2023 zo dňa 16.01.2024, právoplatným dňa 08.03.2024, bol zmenený rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 25P/37/2010 zo dňa 10.05.2011 tak, že maloletému H. I., nar. XX.XX.XXXX, bola nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre v Tornaľi s tým, že obidvom rodičom bola uložená povinnosť poukazovať výživné na účet zariadenia, v ktorom je maloletý umiestnený.

Potvrdením Reedukačného centra Tornaľa bolo ďalej preukázané, že H. I., nar. XX.XX.XXXX bol v dobe od 13.07.2023 do 19.11.2024 žiakom dennej formy štúdia SOŠ pri RC Tornaľa. V školskom roku 2023/2024 navštevoval prvý ročník dvojročného učebného odboru Technické služby v autoservise 2498F a v školskom roku 2024/2025 navštevoval druhý ročník dvojročného učebného odboru Technické služby v autoservise 2498F, štúdium neukončil, prepustený bol v dôsledku ukončenia ústavnej starostlivosti dovŕšením plnoletosti.

Z karty úhrad výživného v roku 2024 na maloletého H. I. vyplýva, že obžalovaná od 08.03.2024 do 19.11.2024 neuhradila Reedukačnému centru Tornaľa žiadnu sumu výživného s tým, že dlh na výžinom za uvedené obdobie predstavuje sumu 311,50 eur. Zo správy Reedukačného centra Tornaľa zo dňa 08.01.2026 ďalej vyplýva, že odsúdená dosiaľ neuhradila žiadnu sumu dlžného výživného.

Správou Sociálnej poisťovne Košice mal súd preukázané, že obžalovaná v dobe od 08.03.2024 do dňa podania správy dňa 29.01.2025 nebola vedená v evidencii Sociálnej poisťovne u žiadneho zamestnávateľa. Obžalovaná nie je poberateľkou nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti a nie je evidovaná ani ako poberateľka dôchodku.

Správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice mal súd ďalej preukázané, že obžalovaná A. B. v období od 08.03.2024 do dňa podania správy nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V tejto evidencii bola zaradená jedine v dobe od 04.05.2010 do 20.09.2010 a vyradená bola z dôvodu starostlivosti o dieťa do 10 rokov veku. V dobe od 01.11.2023 do 31.10.2024 poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 85,- eur mesačne. V decembri 2024 jej bol vyplatený resocializačný príspevok vo výške 109,60 eur.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice ďalej vyplynulo, že obžalovaná A. B. vykonávala v ich ústave v dobe od 25.10.2024 do 30.11.2024 zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac a 5 dní, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/46/2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, sp. zn. 2PP/7/2021 zo dňa 02.07.2024 o neosvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 28.10.2024 si obžalovaná nahlásila vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené dieťa H. I.. Počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody nebola pracovne zaradená z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí v ústave Košice. Pracovnú ponuku neodmietla. Podľa dostupných záznamov v uvedenom období nehradila výživné na syna žiadnym iným zákonným spôsobom.

Na základe vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu v rozsahu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná.

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovanej ako matky voči jej synovi H. I., nar. XX.XX.XXXX je daná zákonom, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Príbuzenský vzťah medzi obžalovanou a H. I. mal súd preukázaný jeho rodným listom. Výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Košice, sp. zn. 25P/37/2010 zo dňa 10.05.2011, právoplatným dňa 08.06.2011 v spojení s rozsudkom Mestského súdu Košice, sp. zn. 79P/8/2023 zo dňa 16.01.2024, právoplatným dňa 08.03.2024, sumou minimálneho výživného, t.j. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktorú sumu bola obžalovaná povinná počnúc právoplatnosťou rozsudku o zmene zariadenia na výkon ústavnej starostlivosti poukazovať až do jeho plnoletosti na účet Reedukačného centra Tornaľa, kedy bol zo

zariadenia, kde sa zároveň pripravoval na výkon povolania, prepustený. Bolo zároveň preukázané, že H. I. štúdium neukončil a na výkon budúceho povolania sa ďalej nepripravoval.

Trestný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť v civilnom konaní, vrátane rozsahu výživného (R 11/1984). Súd v trestnom konaní posudzuje rozsah vyživovacej povinnosti samostatne, a preto môže vychádzať aj z iného rozsahu vyživovacej povinnosti ako civilný súd.

V nadväznosti na civilným súdom určenú vyživovaciu povinnosť obžalovanej, súd s ohľadom na zistené majetkové a osobné pomery obžalovanej a existenciu jej ďalších vyživovacích povinností k maloletým deťom dospel k záveru, že aj napriek značnému času od rozhodovania civilného súdu nedošlo na strane obžalovanej k takej zmene rozhodujúcich okolností, ktoré by viedli tento súd k posúdeniu inej výšky vyživovacej povinnosti obžalovanej. Z uvedeného dôvodu súd v danom prípade vychádzal z rozsahu vyživovacej povinnosti určenej civilným súdom, a to zo sumy minimálneho zákonného výživného rovnajúcej sa sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Suma minimálneho výživného od 08.03.2024 do 30.06.2024 predstavovala čiastku 36,83 eur mesačne (resp. jej pomernú časť za mesiac marec 2024) a od 01.07.2024 do 24.10.2024 (kedy odsúdená nastúpila výkon trestu odňatia slobody a svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému H. I. si v ústave riadne nahlásila) čiastku 37,53 eur mesačne (resp. jej pomernú časť za mesiac október 2024)

Neplnením vyživovacej povinnosti je stav, kedy oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Obhajoba obžalovanej, že si vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi neplnila ani len sčasti len z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie ju nijakým spôsobom nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti, a už vôbec ju neospravedľuje, s ohľadom na jeho minimálnu výšku, ktoré plnenie je povinný pre svoje dieťa poskytovať každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti, či majetkové pomery. Listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne I. D. B. bolo pritom preukázané, že obžalovaná sa o svoju vyživovaciu povinnosť žiadnym spôsobom v zariadení nezaujímal, nežiadala o splátkový kalendár a ku dňu rozhodnutia súdu napriek deklarovaneho záujmu zaplatiť dlžné výživné v splátkach, dobrovoľne žiadnu sumu neuhradila. Obžalovaná priznala, že celé obdobie neplatenia výživného nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, ktorá skutočnosť bola taktiež preukázaná listinnými dôkazmi. Rovnako tak bolo preukázané i to, že v rozhodnom období a ani predtým obžalovaná, hoci jej v tom nebránila žiadna objektívna prekážka nepracovala, nepoberala žiadne nemocenské ani dôchodkové dávky, či dávku v nezamestnanosti, a jej príjem tvorila iba dávka v hmotnej núdzi, z ktorej dávky si však svoju vyživovaciu povinnosť plniť mohla, keďže faktickú starostlivosť o jej ďalšie maloleté zabezpečovali aj ústavné zariadenia. Naopak obžalovaná od roku 2011, kedy bol maloletý H. I. spolu s ďalšími 3 maloletými súrodencami umiestnený v ústavnom zariadení, starostlivosť o svojho maloletého syna nezabezpečovala a ani len neprejavovala minimálny záujem o neho a ani sa nesnažila zlepšiť svoju situáciu.

V čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa obžalovaná dlžné výživné voči Reedukačnému centru v Tornali v sume 280,65 eur dodatočne napriek prísľubu, že tak urobí, ani len sčasti neuhradila, a jej konanie naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, lebo najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného. Obžalovaná ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušila záujem chránený týmto zákonom na riadnom, včasom a úplnom plnení vyživovacej povinnosti zo strany povinnej osoby, lebo vedela, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom na riadnej výžive svojho syna, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená. Obžalovaná konala minimálne v nepriamom úmysle, lebo si svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho syna vôbec neplnila, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti si vyživovaciu povinnosť plniť mohla a mala, keďže vedela, že je v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu povinná výživné platiť aj to len v minimálnej zákonnej výške a vedela i to, že jej táto povinnosť vyplývala aj zo Zákona o rodine, ale úmyselne túto povinnosť zanedbávala. Vinu obžalovanej preukazuje rad dôkazov, počnúc výpoveď samotnej obžalovanej, ktorá si zjavne zamieňa príjem zo závislej činnosti s príjmom zo štátnych sociálnych dávok v podobe rodičovského príspevku, či dávky v hmotnej núdzi, ako aj výpovede svedkyne poškodenej I. D. B., ktoré vo významnej miere dopĺňajú aj dôkazy plynúce z iných v kontexte vykonaných dôkazných prostriedkov na hlavnom pojednávaní.

Podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska obžalovaná má 10 detí, v mieste bydliska sa správa primerane a bezkonfliktne. Do verejnoprospešných prác sa nezapájala a ani nezapája. Nevlastní žiaden hnutelný a ani nehnuteľný majetok. V priestupkovom konaní riešená nebola. Mestská časť Košice – Luník IX nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná páchala trestnú činnosť a požívala alkohol, psychotropné látky alebo prekurzory. Mestská časť neviduje voči jej osobe žiadne problémy ani podnety.

V registri trestov má obžalovaná 5 záznamov. V roku 2021 bol odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/5/2021 zo dňa 26.02.2021, právoplatným dňa 17.04.2021, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonala dňa 01.10.2021. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Mestského súdu Košice, sp. zn. K2-4T/32/2023 zo dňa 29.06.2023, právoplatným dňa 05.02.2024, za úmyselný prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona na podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov začala plynúť dňa 06.02.2024.

V registri priestupkov má 39 záznamov, prevažne za priestupky na úseku cestnej premávky ako chodec a proti verejnému poriadku za znečisťovanie verejného priestranstva komunálnym, resp. drobným odpadom.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, jeho závažnosť a spôsob spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osoby páchatelky a možnosť jej prevýchovy. Súd u obžalovanej vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a úprimne ho oľutovala a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to že už bola za trestný čin odsúdená. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou, tiež s prihliadnutím na povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to nárok osoby oprávnenej na výživu, ktorý nárok vyplýva zo Zákona o rodine, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je potrebné uložiť trest odňatia slobody vymieraný v prvej polovici trestnej sadzby vo výmere 5 mesiacov, keďže v prípade obžalovanej sa jedná o špeciálnu recidívu, nakoľko už aj v minulosti bola za obdobný trestný čin právoplatne odsúdená, pričom prejednaný trestný čin navyše spáchala počas plynutia skúšobnej doby podmienkového odsúdenia vo veci Mestského súdu Košice, sp. zn. K2-4T/32/2023.

Nakoľko obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ju zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti

na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.